

Μερικές μόνο ημέρες μετά από τις ευρωεκλογές, στις 28 Μαΐου, με απόφασή τους οι μόνιμοι αντιπρόσωποι των κρατών μελών στην ΕΕ (προοδύοντος του κ. Μανιάτη), ανοίγουν διάπλατα την πόρτα για τη νομιμοποίηση της καλλιέργειας μεταλλαγμένων (γενετικά τροποποιημένων οργανισμών) στις χώρες της ΕΕ. Μια απόφαση που θα σταλεί για επικύρωση στις 12 Ιουνίου στη σύνοδο υπουργών περιβάλλοντος.

Στη διαδικασία αυτή, η ελληνική κυβέρνηση μέσω της ελληνικής προεδρίας και του πολιτικού διδύμου Βενιζέλου-Μανιάτη παίζουν καθοριστικό ρόλο, για μια εξέλιξη, που απειλεί να αλλάξει τον διατροφικό, κοινωνικό, οικονομικό, πολιτικό και περιβαλλοντικό χάρτη, ερήμην και ενάντια στη λαϊκή πλειοψηφία.

Μακριά από τα μάτια των λαών της Ευρώπης το σκηνικό είχε στηθεί όμως από καιρό. Από τις 08/07/2013 η ΕΕ βρίσκεται σε διαπραγματεύσεις με τις ΗΠΑ για την «Διατλαντική Εμπορική και Επενδυτική Συνεργασία» (ΤΤΙΡ) με στόχο τη διεύρυνση της κοινής αγοράς μεταξύ ΕΕ και ΗΠΑ. Οι αποφάσεις αυτές ουσιαστικά προσπαθούν να δημιουργήσουν τετελεσμένο και για την καλλιέργεια των μεταλλαγμένων, **ανοίγοντας την πόρτα του πλήρη ελέγχου της αγροτικής παραγωγής καθώς και της εμπορίας τροφίμων σε 5-6 πολυεθνικές (Monsanto, Du Pont, Dow Elanco, Astra-Zeneca, Basf, Syngenta-Bayer) και στα τοπικά τους παρακλάδια.** Οι δηλώσεις της ελληνικής κυβέρνησης για «δυνατότητα των κρατών να μη δεχτούν την καλλιέργεια των μεταλλαγμένων υπό κάποιες προϋποθέσεις», ουσιαστικά αναιρείται από τη συμφωνία της κοινής αγοράς ΗΠΑ-ΕΕ, η οποία δίνει τη δυνατότητα στις πολυεθνικές να «σύρουν» στα δικαστήρια, διεκδικώντας τεράστιες αποζημιώσεις, οποιαδήποτε κυβέρνηση βάλει φραγμό στην κερδοφορία τους. Για μία ακόμη φορά φαίνεται, πως η ΕΕ και οι κυβερνήσεις που την υπηρετούν, όχι απλά δεν αποτελούν «δίχτυ προστασίας» ενάντια στα συμφέροντα του τοπικού και διεθνούς κεφαλαίου, αλλά την πολιτική τους έκφραση που προλειαίνει το έδαφος για την επέλασή τους.

Η καλλιέργεια των μεταλλαγμένων, ούτε το πρόβλημα της πείνας και της επισιτιστικής κρίσης θα λύσει, ούτε θα ανοίξει νέους δρόμους για τη φτώχη και μεσαία αγροτιά. Το γεγονός εξάλλου πως αρκετές δεκάδες χιλιάδες στη χώρα μας και πολλά δισεκατομμύρια ανθρώπων σε όλο τον κόσμο πεινάνε, ή υποσιτίζονται, δεν οφείλεται στην έλλειψη αγαθών, αλλά **στο σφετερισμό του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου, από μια ολιγαρχία.**

Αντιθέτως, θα διευρύνει το ξεκλήρισμα της φτώχης και μεσαίας αγροτιάς μέσα από την πρόσδεση όλης της παραγωγικής διαδικασίας στο άρμα μιας χούφτας πολυεθνικών που **θα μετατρέψουν το γενετικό υλικό από κοινό πλουτοπαραγωγικό πόρο σε ιδιοκτησία τους.** Μια διαδικασία που θα δώσει το χαριστικό πλήγμα στη βιοποικιλότητα, γκρεμίζοντας τα γενετικά «σύνορα», δημιουργώντας μια γενετική Βαβέλ.

Στον αγώνα ενάντια στα μεταλλαγμένα, δεν αρκεί η γενική επίκληση της «πράσινης ανάπτυξης» και του «οικολογικού». Χρειάζεται η αποκάλυψη των αιτιών που φέρνουν αυτά τα σκουπίδια στο χωράφι και στο τραπέζι, αφού σήμερα που την ίδια στιγμή υπάρχει υπερπληθώρα αγαθών, όλο και μεγαλύτερα τμήματα του πληθυσμού υποσιτίζονται ή τρώνε τρόφιμα σκουπίδια και μεταλλαγμένα. Γι αυτό το λόγο στο στόχαστρο του κινήματος θα πρέπει να τεθούν οι επιλογές των κυβερνήσεων και ο βαθύς πυρήνας της πολιτικής τους, της ΕΕ και των εθνικών και πολυεθνικών κεφαλαίων. Από αυτή τη σκοπιά ξεπερνά τα όρια της υποκρισίας η «όψιμη επανάσταση» του κ. Αγοραστού ενάντια στα μεταλλαγμένα, από τη στιγμή που εκλέχτηκε με τις ευλογίες της κυβερνητικής συμμορίας που επιχειρεί να μας επιβάλει τα μεταλλαγμένα.

Την καλλιέργεια των μεταλλαγμένων, δε θα την μπλοκάρει καμία θεσμική σύμπραξη, κανένας

δικαστικός αγώνας και καμία διαταξική συμμαχία επιχειρηματιών, μεγαλοαγροτών και της λαϊκής πλειοψηφίας. Τα συμφέροντα εξάλλου που θέλουν τα μεταλλαγμένα και στη χώρα μας είναι ισχυρότατα καθώς ήδη ένα μεγάλο μέρος της βιομηχανίας τροφίμων τα χρησιμοποιεί (ΦΑΓΕ, Δέλτα, ΜΕΒΓΑΛ, «Τσακίρης», «Παπουτσάνης», «Παλίρροια» κ.τ.λ.). Έχοντας εισχωρήσει εδώ και χρόνια στη χώρα μας, τόσο το τροποποιημένο άμυλο, ως συντηρητικό τροφίμων, όσο και η μεταλλαγμένη σόγια και το καλαμπόκι ως ζωοτροφές, πολλές βιομηχανίες και μεγαλοαγρότες, θα τους «έτριβαν τα χέρια τους» αν είχαν τη δυνατότητα να το παράγουν εδώ.

Ο αγώνας ενάντια στα μεταλλαγμένα είναι αγώνας ελευθερίας και ζωής. **Αγώνας ενάντια στο γονίδιο του κέρδους που δίνει ζωή στον καπιταλισμό** και που απειλεί να κάνει όλον τον κόσμο ένα μεταλλαγμένο χωράφι που να παράγει ακατάπαυστα για τα συμφέροντα λίγων. Τα μολυσμένα χωράφια της Monsanto και της Syngenta δε θα γίνουν ο μονόδρομος του θανάτου για εμάς. Μέσα από την πάλη της φτωχής και μεσαίας αγροτιάς, την πάλη του κόσμου της δουλειάς, διεκδικώντας φτηνά, επαρκή και υγιή τρόφιμα για όλους, θα γκρεμίσουμε τα σχέδιά τους.

Αριστερή Παρέμβαση στη Θεσσαλία - Ανταρσία για την Ανατροπή